

KÖLTEMÉNYEK RITMUSÁBAN

1983.

IV. 21. Beszélgetés egy középiskolás versmondóval

Kicsi korom óta szeretem a verseket, a versmondást. Szüleim mesélik, hogy 3 éves voltam, amikor összeszámolták: 60 verset, mondókát tudtam fejből. Később, amikor megtanultam olvasni, ez a szám természetesen csak bővült. Ezekkel a szavakkal kezdett vallani magáról és a versmondás iránti vonzódásáról **BITTERMANN Csilla**, a

Bittermann Csilla

szabadkai Egységes Középiskola másodikos.

A beszélgetés apropója, hogy a középiskolások művészeti vetélkedőjének szabadkai versenyén Csilla elsőként végzett, s ilyen minőségben pénteken szerepel a becsei döntőn.

● **Ez az első sikeres versenyed?**

— Nem: III. vagy IV. osztályos koromban a Jó Pajtás beszédversenyén községi szinten második, a tartományi harmadik díjasként végeztem, két évvel később a Meszszilke szavalóversenyen a szabadkai harmadik helyezést a tartományi döntőn másodikkra javítottam, legutóbb pedig — két évvel ezelőtt — a Népem költője szavalóverseny keretében a szabadkai sikeres sze-

replés meg Verbász és Zsabya — a körzeti és tartományi versenyek — után eljutottam a Velika Plana-i köztársasági versenyre.

● **Milyen verset választottál erre a versenyre?**

— Kányádi Sándor *Fától fáig* című versével indultam. Nem érzem magam felnőttnek, és nem szeretem a nagy, ismert, agyonszavalt verseket. Azért választottam éppen ezt a Kányádi-verset, mert hangulatilag akár gyerekversként is elmegy: mondókák tagolják; ezért változatosan lehet előadni.

El kell mondanom, hogy viszonylag kevés időm volt a felkészülésre, mert az iskola színjátszó csoportjával voltak fellépéseink, emiatt gyorsan kellett felkészülnöm. Nem szoktam memorizálással kezdeni, inkább olvasgatom, izlelgetem a verset, azután tükröz előtt mondom., hogy az arcjátékot ellenőrizhessem — ezt a verset is így készítettem el.

● **Amellett, hogy középiskolás vagy és szereted a versmondást, mi foglalkoztat még?**

— Szeretem a színjátszást, a koreográfiát, az úszást, de talán legjobban az olvasást. A beat-irodalom vonz, sajnálom, hogy nem ismerem annyira, mint amennyire szeretném; nem a cinizmusa a vonzó, hanem hogy vitába száll bizonyos vélt igazságokkal. A tanulást nem szeretem túlzottan — főleg nem azt a fajta tanulást, ami a bevésésen kívül semmi másra nem törekszik —, szívesebben (és egyesek szerint túl sokat) vitatkozom.

Érdekel minden, ami új: szeretek új egyéniségeket megismerni.

● **Bizonyára ez ösztönöz a Szabadkai Rádió ifjúsági műsorában való közreműködésre?**

— Nem, ennek komolyabb oka van: riportert szeretnék lenni, esetleg tévébmondó.

● **És mit vársz a becsei vetélkedőtől?**

— Hm...